

Arrest

nr. 81 335 van 15 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 april 2012.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS loco advocaat D. STEYVERS en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvraag van verzoeker omdat geen geloof kan worden gehecht aan diens vluchtmotieven.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te concluderen tot de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag duidelijk blijken uit de stukken van het administratief dossier en deugdelijk zijn. Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft; hij beperkt zich in zijn verzoekschrift louter tot theoretische overwegingen, het uiten van blote beweringen en het minimaliseren, ontkennen, en vergoelijken van de gedane vaststellingen. Het asielaanvraag is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een

gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Waar verzoekers het recht op inzage inroepen voorafgaand aan de beslissing, wijst de Raad erop dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verzoeker vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt (RvS 20 oktober 2003, nr. 124.415; RvS 14 juni 2006, nr. 160.052).

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij zijn land heeft verlaten of dat hij ervan verwijderd blijft uit vrees te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet, noch dat er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat hij, in geval van terugkeer naar zijn land, een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER